

TÓTH DOMINIKA

add nekem az arcod

*add nekem az arcod,
vagy legalább tegyél úgy,
mint aki szökőévente
egyszer csontjaimon
áthalad. gerincem félig
vízben, gyakorlom a fuldoklás
fokozatait. ahogy merülök,
kiválsz belőlem. mintha
ismernélek, ketten süllyedünk.*

HATÁSSZÜNET

*tegnap úgy jöttél elélem,
mint aki tudja, merre tart.
azt hittem, tengerbe léptem,
és minden egyes te én voltam.
ma úgy szóltál, mintha
te lennél a hatásszünet
két csend között, amiben
csak mi vagyunk jelen.
holnap talán úgy jössz,
hogy egy hajtincsem oldalra
igazítod, és észreveszed,
milyen régóta szeretve vagy.*

(nem) LÉTEZEM

*törött fák
kezemben.
nézem,
hogyan
távolodsz.*

*mint aki lát,
figyellek.
begyűjtöm
lépteidet.*

*nem vagy
nekem való.
de lehet
én vagyok
hologram
szemedben
és nem
is létezem.*

szonett

*azt mondtad eltiünteted a holnapot
helyére csillagokat szórsz ezüsttel
tenyerembe nefelejcskeket ültetsz
míg én lelkekre igazgatom karod*

*lesz mikor nem menekülünk egymástól
árnyékom árnyékodban talál fényre
addig is fekédj szempilláim alá
mesélj valami szépet a szavakról*

*egyszer megszabadítasz önmagamtól
addig is benned hagyom törött felem
elevenen párologok el nyakadról*

*nem hallok és táplálkozom a zajból
azt mondtad egy idő után könnyebb lesz
most azt várom, hogy kilépj a falból*

BÚCSÚLEVÉL

(KICSIT VERS)

*letekertem a kocsi ablakát,
szakadjon rám az ég, már
az emléked is utálta magát.
kikapcsoltam a fényeket,
nyeljen el a sötét, tegyen
vakká az éjszaka. remegett
kezem, az út közepére,
a felezővonal helyére ültem,
ahonnan lekopott a fehér
festék. milyen szomorú volt
búcsúlevelet írni, milyen
szomorú tudni, nem létezel.*